Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 103.594 van 15 februari 2002

A.88.101/VIII-1607

In zake: **EUSEPI** Maurissia,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,
Louizalaan 149/21
1050 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door:

1. de Minister van Volksgezondheid,

   die woonplaats heeft gekozen bij
   Mr. Jean-Louis JASPAR, advocaat,
   Louizalaan 65
   1050 Brussel,

2. de Minister van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 26 november 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Maurissia EUSEPI de nietigverklaring vordert van:

"1. de beslissing van onbekende datum genomen door de hoofdgeneesheer van de administratieve gezondheidsdienst, die op 29 september 1999 ter kennis is gebracht en waarbij ze niet-toelaatbaar wordt verklaard voor de betrekking van klerk-typist;
2. besluit nr. 80.475 van 19 oktober 1999, ondertekend door de heer Ph. THILY, tweetalig adjunct-directeur-generaal, in opdracht van de Minister van Landsverdediging, waarbij ze met ingang van 1 november 1999 ambtshalve uit haar ambt wordt ontslagen zonder voorafgaande kennisgeving";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 29 juni 2001 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 november 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 januari 2002;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. JASPAR, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van de heer OFFERMANS, adviseur, die voor de tweede verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Op 14 oktober 1988 wordt verzoekster benoemd als tijdelijke klerk-typiste bij het Ministerie van Middenstand. Op 4 januari 1989 verklaart de administratieve gezondheidsdienst (afgekort als AGD) haar toelaatbaar tot dat ambt, zonder enig voorbehoud.

2. Haar benoeming wordt herhaaldelijk verlengd en de laatste maal tot 31 december 1991.

3. Bij een ministerieel besluit van 21 december 1990 wordt verzoekster geschorst in de uitoefening van haar ambt en wordt haar wedde ingehouden wegens ziekte voor de periodes van 7 tot 23 november en van 29 november tot 7 december 1990, omdat ze het totaal aantal van zestig dagen afwezigheid wegens ziekte overschreden heeft.

4. Na geslaagd te zijn voor de examens georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat (afgekort als VWS), wordt verzoekster op 1 november 1991 toegelaten tot de proeftijd als klerk-typist bij het Ministerie van Landsverdediging. In een interne nota van de directie Personeel van het genoemde ministerie staat dat nog niet is gecontroleerd of de betrokkene lichamelijk geschikt is en dat ze, indien ze op het geneeskundig onderzoek niet voldoet aan de vereisten, ambtshalve ontslagen zou worden. Wat dat betreft had het VWS reeds op 4 oktober 1991 laten weten dat de uitslag van de geneeskundige onderzoeken "zodra dat mogelijk (was)" meegedeeld zou worden aan het ministerie.

5. Op 1 februari 1992 wordt verzoekster vast benoemd als klerk-typiste.

6. Op 15 maart 1993 krijgt verzoekster de volgende brief van het VWS:

" De Sociaal-medische Rijksdienst laat me weten dat u op grond van het geneeskundig onderzoek dat u op 4 januari 1989 hebt ondergaan, beschouwd kunt worden als geschikt voor de betrekking van klerk-typist onder het voorbehoud dat u sedert uw indiensttreding in die hoedanigheid in een openbare dienst geen dienstonderbreking hebt gehad.

Om definitief een uitspraak te kunnen doen over uw toelaatbaarheid, verzoek ik u om mij binnen tien dagen een door de bevoegde ambtena(a)r(en) voor eensluidend verklaarde kopie te bezorgen van een uittreksel van uw dienststaat. Die dienststaat moet uiterlijk de dag van het genoemde geneeskundig onderzoek een aanvang nemen en lopen tot vandaag, zonder enige onderbreking.

Indien u me dat document niet tijdig kunt bezorgen of mij niet meedeelt waarom u verhinderd bent me dat document te bezorgen, zal een nieuw geneeskundig onderzoek worden geëist".

7. Op 29 maart 1993 bezorgt verzoekster de VWS de dienststaat die is opgemaakt door het Ministerie van Middenstand.

8. Op 28 februari 1994 is verzoekster het slachtoffer van een ongeval op de weg van en naar het werk.

9. Op 7 april 1994 wordt verzoekster onderzocht door de AGD.

10. Op 4 september 1995 laat de AGD haar weten dat ze toelaatbaar is onder de voorwaarde dat ze binnen zes maanden opnieuw wordt onderzocht.

11. Hetzelfde besluit wordt geformuleerd na de geneeskundige onderzoeken van 5 juni 1996 en 14 oktober 1997.

12. Na het geneeskundig onderzoek van 18 augustus 1998 wordt verzoekster niet-toelaatbaar verklaard. Ze doet een beroep op de toepassing van de artikelen 17 en 18 van het koninklijk besluit van 1 december 1964 betreffende de controle op de lichamelijke geschiktheid vereist van gegadigden voor bepaalde overheidsbetrekkingen. Ze wordt definitief niet-toelaatbaar verklaard bij een beslissing van de AGD die haar op 29 september 1999 ter kennis wordt gebracht.

13. Als gevolg van die beslissing, die de eerste bestreden handeling vormt, wordt verzoekster met ingang van 1 november 1999 bij een ministerieel besluit van 19 oktober 1999, dat de tweede bestreden beslissing vormt, ambtshalve en zonder voorafgaande kennisgeving uit haar ambt ontslagen;

Overwegende dat verzoekster inzonderheid een middel, het tweede van het beroep, ontleent aan "onbevoegdheid van de steller van de handeling, aan schending van het beginsel van de redelijkheid van administratieve procedures, van artikel 27 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel en van de artikelen 8 tot 17 van het koninklijk besluit van 1 december 1964 betreffende de controle op de lichamelijke geschiktheid vereist van gegadigden voor bepaalde overheidsbetrekkingen, aan dwaling omtrent de feitelijke en juridische motieven van de bestreden handeling en aan machtsoverschrijding"; dat ze aanvoert dat "gezien de termijn die verstreken is tussen de datum waarop verzoekster vast benoemd is, te weten 24 maart 1992, en de datum van de bestreden handelingen, te weten 29 september 1999 en 19 oktober 1999, de verwerende partij er kennelijk onredelijk lang over gedaan heeft om de procedure te onderzoeken waarbij is nagegaan of verzoekster kon worden toegelaten tot de betrekking waarvoor ze benoemd is, zodat de verwerende partijen geenszins meer bevoegd waren om zich uit te spreken over de fysieke toelaatbaarheid van verzoekster tot de betrekking die ze vervulde of om haar ambtshalve uit haar ambt te ontslaan"; dat verzoekster ten slotte wijst op de uit het feitenrelaas blijkende periodes dat niets is gedaan door de schuld van de AGD;

Overwegende dat de eerste verwerende partij verwijst naar het arrest GALLO nr. 35.499 van 5 september 1990, waaruit ze het volgende afleidt:

" - Wanneer de totale duur van de toelating onder voorbehoud de termijn van 5 jaar bepaald in artikel 10 van het koninklijk besluit van 1 december 1964 heeft overschreden, is het middel dat steunt op schending van die bepaling niet ontvankelijk wegens gebrek aan belang aangezien verzoeker niet

aantoont in welk opzicht de schending van die termijn, die trouwens niet op straffe van nietigheid is vastgesteld, hem een grief zou hebben berokkend en aangezien verzoeker daardoor integendeel langer dan de maximumtermijn van 5 jaar in dienst is kunnen blijven.

- Het verstrijken van die termijn van 5 jaar waarin artikel 10 van het koninklijk besluit van 1 december 1964 voorziet, verleent de ambtenaar, die onder voorbehoud is toegelaten, niet het recht zonder voorbehoud benoemd te worden.

- De verwerende partij begaat geen fout door verzoeker ambtshalve uit zijn ambt te ontslaan, aangezien ze bij het nemen van die maatregel steunt op beslissingen van de Sociaal-medische Rijksdienst, die als enige bevoegd is om een beslissing met betrekking tot de lichamelijke geschiktheid van verzoeker te nemen en die deze 7 keer toelaatbaar zonder voorbehoud heeft verklaard";

dat ze toegeeft dat de termijn tussen het geneeskundig onderzoek van 4 april 1994 en de kennisgeving van de beslissing in september 1995 "vrij lang was", maar aanvoert dat verzoekster "in februari 1994 het slachtoffer was geweest van een werkongeval en (...) het onderzoek van haar geval bijzondere aandacht vergde alsook een onderzoek van haar medisch dossier"; dat ze ten slotte stelt dat verzoekster beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van niet-toelaatbaarheid die op 16 september 1998 ter kennis is gebracht, wat de procedure mede vertraagd heeft;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat "iedere bestuursoverheid weliswaar een dossier waarmee ze belast is binnen een redelijke termijn moet onderzoeken, maar erop gewezen moet worden dat de redelijkheid van een termijn beoordeeld moet worden in het licht van de concrete omstandigheden van het betrokken geval"; dat ze van oordeel is dat de termijn van vijf jaar bepaald in artikel 10 van het genoemde koninklijk besluit van 1 december 1964 beschouwd kan worden als een redelijke termijn; dat ze opmerkt dat tussen de datum van het eerste geneeskundig onderzoek, waarbij verzoekster toelaatbaar onder voorbehoud is verklaard, en het tijdstip waarop ze niet toelaatbaar is verklaard, een periode van ongeveer vier jaar en vijf maanden is verstreken, wat niet als een onredelijke termijn kan worden beschouwd; dat ze onderstreept dat "het dossier van verzoekster bijzonder is doordat verzoekster op 28 februari 1994, dat wil zeggen vóór het eerste geneeskundig onderzoek van 7 april 1994, het slachtoffer is geweest van een ongeval op de weg van en naar het werk", een ongeval dat pas in 1997 geconsolideerd is, waarna verzoekster een aanvraag om vaststelling van verergering heeft ingediend; dat ze ten slotte stelt dat "het al dan niet redelijke karakter van een termijn voor het onderzoek van een zaak beoordeeld moet worden op basis van de mogelijkheid voor de bevoegde overheid

om te beschikken over alle feitelijke gegevens, alle informatie en alle adviezen op grond waarvan ze de beslissing kan nemen";

Overwegende dat geen enkele verordeningsbepaling voorschrijft op welk tijdstip een rijksambtenaar het geneeskundig onderzoek moet ondergaan waarbij bepaald moet worden of hij lichamelijk geschikt is om zijn ambt uit te oefenen; dat de termijn van vijf jaar waarin artikel 10 van het koninklijk besluit van 1 december 1964 voorziet, in beginsel als redelijk kan worden beschouwd; dat immers in die termijn is voorzien, zowel in het belang van de overheid, die bij twijfel omtrent de lichamelijke geschiktheid van een ambtenaar achtereenvolgens verscheidene geneeskundige onderzoeken moet kunnen laten uitvoeren om de evolutie van een bepaalde gezondheidstoestand te beoordelen, als in het belang van de betrokkene, wier administratieve stand niet eeuwig onzeker kan blijven; dat het toelaatbaarheidsonderzoek weliswaar plaats kan vinden na de vaste benoeming, maar de administratieve overheid, aangezien deze verplicht is om binnen een redelijke termijn een uitspraak te doen, het eerste geneeskundig onderzoek niet zonder geldige reden mag uitstellen, aangezien de risico's van het leven en het ouder worden van de ambtenaar zijn kansen om toelaatbaar te worden verklaard kleiner kunnen maken; dat daaruit volgt dat indien de beslissing van niet-toelaatbaarheid binnen een redelijke termijn genomen moet worden, het eerste geneeskundig onderzoek ook binnen een redelijke termijn na de aanwerving of benoeming moet plaatsvinden; dat, in het onderhavige geval, tussen de brief van 4 oktober 1991 van het VWS luidens welke de uitslag van de geneeskundige onderzoeken "zodra dat mogelijk is" meegedeeld zou worden aan de tweede verwerende partij, en het eerste geneeskundig onderzoek, een onverklaarde en onverklaarbare termijn van twee jaar en zes maanden is verstreken; dat tussen het geneeskundig onderzoek van 7 april 1994 en de eerste beslissing waarbij betrokkene toelaatbaar onder voorbehoud wordt verklaard, nog een termijn van zeventien maanden is verlopen waarvoor er geen verklaring is; dat de extra geneeskundige onderzoeken die betrokkene binnen zes maanden moest ondergaan, slechts na respectievelijk negen en zestien maanden zijn verricht; dat de eerste verwerende partij, gezien het verstrijken van die termijnen, die niet als redelijk kunnen worden beschouwd, geenszins meer bevoegd was om ten aanzien van verzoekster een beslissing tot niet-toelaatbaarheid te nemen; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat de vernietiging van de eerste bestreden handeling automatisch leidt tot de vernietiging van de handeling die het tweede onderwerp is van het beroep,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden:

1. de beslissing genomen door de hoofdgeneesheer van de administratieve gezondheidsdienst, die op 29 september 1999 ter kennis is gebracht en waarbij wordt verklaard dat Maurissia EUSEPI niet kan worden toegelaten tot de betrekking van klerk-typist;

2. besluit nr. 80.475 van 19 oktober 1999, waarbij ze met ingang van 1 november 1999 ambtshalve uit haar ambt wordt ontslagen zonder voorafgaande kennisgeving.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftien februari tweeduizend twee door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**